

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Tos/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713010385
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7713010385.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Miroslava Osifa, v trestnej veci odsúdeného V. K. a spol. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) , písm. b) Tr.zák., na neverejnom zasadnutí dňa 20. januára 2016 v Košiciach, o sťažnosti odsúdeného V. K. proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 8.12.2015, sp.zn. 4T/110/2013, o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr.por. z r u š u j e napadnuté uznesenie a u k l a d á súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce uznesením zo dňa 8.12.2015 sp.zn. 4T/110/2013, vyslovil podľa § 52 ods. 1 Tr.zák., že odsúdený V. K. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, uložený rozsudkom zo dňa 27.6.2013, sp.zn. 4T/110/2013, vykoná a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uzneseniu podal sťažnosť odsúdený V. K. (ďalej len „sťažovateľ“) s návrhom, aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie, aby nemusel ísť do výkonu trestu s poukazom na spáchanie skutku, za ktorý on nemohol.

Krajský súd, ako súd sťažnostný (§ 190 ods.2 písm. b) Tr.por) najprv skúmal, či sťažnosť je prípustná alebo či nebola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala, alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým vzala späť a zistil, že sťažnosť - opravný prostriedok je prípustný (§ 185 ods.2 Tr.por.) , bol podaný oprávnеноu osobou (§ 186 ods.1 Tr.por.), včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 187 ods.1 Tr.por.).

Krajský súd (ďalej len „sťažnostný súd“) postupoval v zmysle ustanovenia § 192 ods.1 písm. a), písm. b) Tr.por. a pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa preskúmal ako nadriadený orgán tak správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo výroku napadnutého uznesenia.

Sťažnostný súd na základe preskúmania obsahu spisového materiálu, napadnutého rozhodnutia i podaného opravného prostriedku dospel k nasledujúcemu záveru.

Prvostupňový súd svoj záver o tom, že sa sťažovateľ v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil opiera o záver, že tento nevedol v skúšobnej dobe riadny život a opätovne sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, pre ktorú mu bolo ponechané v platnosti podmienené odsúdenie a predĺžená skúšobná doba do 27.2.2018, avšak opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 30.9.2015, sp.zn. 3T/117/2015. Vzhľadom na

uvedené preto nariadil prvostupňový súd výkon trestu a pre výkon tohto zaradil sťažovateľa do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z predmetného trestného rozkazu vyplýva, že sťažovateľ bol odsúdený pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť z nedbanlivosti - spolu s M. H. - tým, že vydali osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhaľčivý život.

Pri hodnotení, či odsúdený počas plynutia skúšobnej doby viedol riadny život je jedným zo základných znakov dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom porušil právne normy, a to najmä tým, že spáchal úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a trest, ktorý mu bol podmiennečne odložený, treba vykonať.

Ako už bolo vyššie uvedené, je zrejmé, že sťažovateľ sa mal v skúšobnej dobe dopustiť prečinu a to konaním z nedbanlivosti, a preto nie je - za zisteného skutkového stavu - možné vysloviť, že sa dopustil úmyselného trestného činu a v dôsledku toho sa neosvedčil.

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr.por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Bude preto úlohou prvostupňového súdu, aby u sťažovateľa podrobne skúmal jeho správanie počas plynutia skúšobnej doby a vysporiadal sa najmä so skutočnosťou - na ktorú sťažnostný súd poukázal - teda či sa sťažovateľ v skúšobnej dobe sa dopustil takého konania, o ktorom je možné povedať, že závažným spôsobom porušil právne normy, čo by svedčilo o tom, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a podmiennečne odložený trest je potrebné vykonať.

Na základe vyššie uvedených zistených skutočností preto krajský súd ako súd sťažnostný postupoval v zmysle § 194 ods. 1 písm. b) Tr.por., zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu ako súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr.por.).